

**ORTAOKUL DEĞER ÖDÜLLÜ KATEGORİSİ
TÜRKİYE BİRİNCİSİ**

SERRANUR ÇELİK

SAİT SÜHEYLÂ BİLDİRENER İMAM HATİP ORTAOKULU
BURSA / YILDIRIM

SABRIN SONU SELAMETTİR

Okula tayinim çıktığında öğretmenler odasında bir sandalyede otururken öğretmen arkadaşların "Serranur bu yıl okula devam edecekmiş, sağlığı iyiymiş." dediklerini duydum. Bunu duyan öğretmen arkadaşların mutluluğunu fark ettim. Şans bu ya okuldaki ilk dersim 6-C sınıfındaydı, Serranur Çelik'in sınıfına...

Yoklamayı almaya başladım. "Serranur Çelik..." dediğimde ufak tefek, sarı benizli, başörtülü bir kız çocuğu neşeli bir sesle "Burada!" dedi. O ders geçtikten sonra zil çaldığında sınıf arkadaşlarının Serranur'un başında toplandığını gördüm. Arkadaşlarının ona karşı sevgisi görülmeye değerdi. Daha evvel çocukların birbirini bu kadar sevdiğine hiç şahit olmamıştım.

Okulun ilk birkaç haftasında Serranur'un gerek ödev ve sorumluluklarını eksiksiz yerine getirişi gerekse ders içi etkin katılımı dikkatimi çekti. Serranur derslerinde başarılı olmasının yanında teneffüslerde kitap okuyuşuyla da bir Türkçe öğretmeni olarak benim özellikle dikkatimi çekti. Teneffüslerde kitap okuyan, sınıfta işlerini halleden Serranur öğle arası olduğunda koşar adımlarla sınıftan çıkıyordu. Öğleden sonraki ilk derse ise 10 dakika kadar geç geliyordu. Geç kalmasını görmezden gelsem de bu kadar sorumluluk sahibi bir kızın derse geç kalmayı alışkanlık haline getirmesine anlam verememiştim. Derse koşar adımlarla, nefes nefese giren Serranur tatlı bir gülümseyiş ile "Öğretmenim özür dilerim." diyerek yerine geçiyordu. Defterini, kitabını açıyor sırasına oturur oturmaz derse uyum sağlıyordu.

İmam Hatip Ortaokulunda görev yapmanın nimetlerindendir öğrencilerimizin büyük çoğunluğu dini değer ve görevleri içselleştirmiş çocuklar. Serranur da arkadaşları gibi namazlarını eda etmeye mescide gidiyordu. Onun bu -tabiri caizse- mükemmel hali beni mest ediyordu. Serranur'un tatlı yüzünü saran başörtüsü dinimize düşkünlüğünün somutlaşmış haliydi sanki.

Günler bu şekilde geçerken Serranur okula gelmemeye başladı. Sonra bir gün, bir gün daha... İşte o günlerde Serranur'un hastanede tedavi gördüğünü öğreniyorum. Her zaman gülümseyen yüzünde ve sevgiyle bakan gözlerinde ne yorgunluklar olduğunu öğreniyorum.

Serranur henüz ikinci sınıfa giderken vücudunda şişkinlikler meydana geliyor. Kilo aldığı düşünülmediğinden ciddiye almıyorlar. Serranur bir gün vücudunda garip bir şişkinliğin olduğunu fark ediyor. Ailesi onu apar topar hastaneye götürüyor. Hastanede yapılan tetkiklerde idrarında protein kaçağı tespit ediliyor. Serranur üç ay hastanede yatarak kortizon tedavisi görüyor. Damardan verdikleri kortizon tedavisinin ağır yan etkileri -kalp krizi, beyin kanaması, kemik erimesi- sebebiyle tedavi durdurulmak zorunda kalınıyor. Hastanenin elinden başka bir şey gelmediğinden Serranur'u Üniversite hastanesine sevk ediyorlar. Bir ay üniversite hastanesinde kaldıktan sonra böbreğinden biyopsi yapılıyor. Patoloji sonucu "Dirençli Defrotik Sendrom" çıkıyor. Asıl zor günler teşhisin akabinde başlıyor. Serranur'un böbrekleri fonksiyonları yerine getirmediğinden Serranur ağır bir ilaç tedavisine başlıyor. Bu süreçte kemoterapi ve günde yirmi kadar ilaç alarak günlerini geçiriyor. İlaçları tansiyonu yükseltiyor, baş ağrısı yapıyor. İlaçlardan beklenen tedavi sağlanamayınca ilaçlar bırakılarak böbreğine katater takılıyor ve Serranur günde akşam sekiz sabah sekiz olmak üzere on iki saat diyalize giriyor. Bu arada Serranur bu yaşadıklarına rağmen derslerine evde çalışarak ihmal etmiyor ve yıl sonu ortalaması 93 oluyor.

Diyalizli günlerde Serranur bir de zona rahatsızlığıyla uğraşiyor. Ciddi anlamda acı ve kaşıntı veren zonanın kremler ve ilaçlarla tedavisini sağlamaya çalıştığı günlerde sıkıntının sebebinin, B12 vitamini eksikliği olduğunu öğreniyor. Bu zor günlerde bile ümidini kaybetmeden tedavisini ve derslerini aksatmamaya özen gösteriyor.

Rutin tetkiklerde kan değerlerinde sıkıntılar had safhaya ulaşıyor. Serranur için böbrek naklinin elzem olduğu anlaşılıyor. Antalya'dan 16 yaşında bir çocuğun böbreği altı saat süren bir ameliyat sonunda Serranur'a naklediliyor. Bu Serranur için daha da büyük bir umut ışığı oluyor. Serranur'un hastaneye gitmeden geçireceği mutlu ve sağlıklı günlere olan inancını tazeliyor. Ameliyattan sonra geçen on beş gün annesi bulunduğu odaya bile giremiyor yalnızca camın arkasından evladına bakabiliyor. Serranur camın gerisindeki annesine her gün baktığında bir daha ayrılamamak üzere annesiyle yan yana olacağı günü umut ve sabırla bekliyor. Yattığı odada Cezayirli bir ocuk var ve hasta yatağından ona Türkçeyi ğretiyor. Yattığı on beş günlük sürede güler yüzü ve olumlu enerjisiyle hastanenin neşesi haline geliyor. Umutlu günler için evine çıkan Serranur  gün sonra kontrole hastaneye gittiğinde bir Őeylerin yolunda gitmediğini yine bir kaçak olduğunu öğreniyor. Eski böbreklerde kaçak olduğu düşünüldüğünden heyet kararıyla böbreklerin bağlantıları lazer ile yakılıyor. Bu işleme vücudun ağır tepkiler verebileceği hakkında aileye bilgi veriliyor. Lazer yapılmasının ardından Serranur kızımız acı dolu saatler yaşarken acı ve ağrıdan nöbet geçiriyor. Serranur bugünlerin bitip evine, ailesine ve arkadaşlarına kavuşacağı günleri inançla bekliyor. Tedavi olarak kemoterapiyle devam edilmeye karar veriliyor ancak Serranur nefes alamama gibi yan etkiler yaşayınca tedavi yarıda kesiliyor. Serranur yeni takılan bbreğiyle sadece ilaçlarla iki yılını geçiriyor. İki yılın sonunda yeni böbrek de iflas ediyor. Bu kez yeni böbreğine diyaliz için katater takılıyor. Serranur diyalizin çok acı verdiğini, yorgunluk ve bitkinlik yaptığını zaman zaman sohbetlerimizde dile getirdi. Sohbetlerimizde esprileriyle arkadaşlarını da güldürüyor. "Benim tam üç bbreğim var, sizden fazlam var." deyip gülüyor ve güldürüyor. Yeni katateri tıkanıyor bu kez de boğazına katater takılıyor. Sohbetlerimizde hiçbir zaman korkmadığını, hastalığı bir sorun değil bir sınav olarak gördüğünü söylüyor. Aslında zaman zaman arkadaşlarına göre kısa boylu ve zayıf olmasından üzüldüğünü dile getiriyor. Dayanılmaz acılara gülümseyişini, olumlu tavır ve tutumlarını başarisını hiç bozmuyor. Onun neşeli tavrı, sabrı, azmi ve çalışkanlığı çevresindeki herkese örnek oluyor. Serranur'un en büyük hedefi büyüdüğünde bir ocuk doktoru olmak bu sayede çocukları mutlu edip tedavi etmeyi planlıyor.

Serranur'un dersine girdiğim ilk dönem hastaneye gidip gelmesi nedeniyle derslerimin büyük çoğunluğuna gelmemesine rağmen dönemin sonuna doğru geldiğinde ikinci sınavını yaptığım da sınav sonucu 100 idi. Bu duruma şaşırarak nasıl yaptığını sorduğumda haftalık olarak arkadaşlarının defterlerini alarak eksiklerini tamamladığını söyledi.

2017-2018 yılının ikinci dönemindeyse okulumuzda gerçekleştirdiğimiz Tübitak 4006 Bilim Fuar'ında Türkçe alanında araştırma geliştirme projesini sundu. Projesi yetkililerce ilgi topladı. Serranur'un dilinden düşürmediği söz ise: "Sabrın sonu selamettir." Arkadaşları onun sabrına ve neşesine gıpta ile bakıyor. Bir Türkçe dersine arkadaşlarını ifade eden sözcükler yazın dediğim de arkadaşları Serranur için neşeli, azimli, sabırlı ve mükemmel sözcüklerini yazdılar.

Serranur'un bu sabrı hakikaten takdire şayan. Öğrencimizin yaşadığı bunca şeye, çektiği onca sıkıntıya rağmen azim ve neşesini kaybetmediği için "Sabır" değerini fazlasıyla taşıdığını düşünmekteyim. Kızımızın bu konuda her türlü övgü ve ödülü hak ettiğine inanıyorum. Saygılarımla...